

[Følgd.]

den måde kan det vist ikke være os, der har kigget i noget forslag. Der er altså en samlet regering med 3 forskellige forslag. Det er den politiske situation, vi befinder os i vedrørende skattereformen i dag; ingen besked om skattefradragsret, ingen besked om kildeskat, ingen besked om, hvordan man vil behandle de nyetablerede.

Jeg har herefter et spørgsmål til den højtærede finansminister. Det skyldes bl. a., at den socialdemokratiske presse har følt sig ilde berørt af en udtalelse, som jeg for ca. 14 dage siden fremsatte ved et møde i Ringkøbing. Jeg sagde dér, at hvis man gennemførte en skattelettelse på 700 kr. i stedet for en lønforhøjelse på 700 kr., ville den enkelte borger få betydelig mere økonomisk ud af skattelettelsen end af lønforhøjelsen. Den socialdemokratiske presse blev meget opbragt over disse oplysninger og kaldte det fejlregninger; derfor ønsker jeg nu disse beregninger udført af finansministeriet. Jeg forlanger ikke, at den højtærede finansminister selv skal give sig til at regne på det. Det må være finansministeriets opgave at opstille disse beregninger for folketinget, således at de kan blive bragt til befolkningens kendskab. Må jeg stille opgaven ganske konkret.

Det drejer sig altså om følgende. I venstres og de konservatives forslag til skattelettelse tales der bl. a. om en skattepligtig indkomst på 14 000 kr. — jeg er nødt til nøjagtigt at angive, hvilket indtægtsniveau der er tale om, for det var det indtægtsniveau, jeg tog frem ved mødet i Ringkøbing. Altså ved en skattepligtig indkomst på 14 000 kr. tænker man sig to situationer: den ene, at der sker en lønforhøjelse på 700 kr., den anden, at der sker en skattenedsættelse på 700 kr. En lønforhøjelse på 700 kr. er ikke noget mærkeligt tal at tage frem, for jeg har set i bladene og hørt i radioen, at visse lønmodtagere netop liggende på dette indkomstniveau har forlangt 700 kr. i lønforhøjelse, og derfor er det, jeg ønsker oplyst: hvordan vil en 700 kr.s lønforhøjelse virke? Hvilket beløb vil den enkelte borger komme i besiddelse af i det første år og eventuelt — af hensyn til de skattemæssige konsekvenser — også næste år? Og dernæst: hvordan vil det virke, hvor meget vil der blive til den enkelte borger,

hvis han i stedet for lønforhøjelsen får en skattenedsættelse på 700 kr.? For netop for den nævnte sats, 14 000 kr., er der i oppositionens skatteforslag en skattelettelse på 700 kr.

Som sagt, jeg ønsker svaret nøjagtigt beregnet, og jeg håber, den højtærede finansminister vil kunne få finansministeriet til i løbet af ganske kort tid, eventuelt i løbet af nogle få timer, at beregne det — det kan kun være en ringe opgave — og derefter give folketinget og befolkningen oplysning om, hvordan skattelettelsen vil virke i sammenligning med lønforhøjelsen.

Når oppositionen foreslår skattelettelse, så udbasunerer der fra regeringens side en frygt for øget forbrug. Vi hører ikke den samme tale, når det er lønforhøjelser, der er inde i billedet. Har regeringen advaret lige så alvorligt imod lønforhøjelser som imod skattelettelser? Har man advaret egne partifæller imod krav om øget løn? Man får ofte det indtryk, at regeringen anser lønområdet for at være forbudt område for en socialdemokratisk regering. Sagen er jo den, at vi har mere brug for skattelettelse end for lønforhøjelse; lønforhøjelsen giver en øjeblikkelig skærv i lommen, men finansministeren henter senere sin klækkelige part deraf i skat. Så længe lønmodtagere, funktionærer og tjenestemænd ikke har noget reelt håb om skattelettelse — og det har de jo ikke nu heller med det oplæg, som den siddende regering har givet under denne debat — vil kravet om lønforhøjelser naturligvis fortsætte. Hvis regeringen virkelig ville gøre noget for at standse inflationen og fremme konkurrenceevnen, så kom regeringen med et skattereformforslag, hvori der var et konstruktivt forslag om skattelettelse. Arbejdernes stærke lønkrav er i virkeligheden i den nuværende økonomiske situation en direkte mistillidserklæring til regeringens skattepolitik; ingen tror på, at regeringen kommer med et skattelettelsesforslag.

Regeringen bruger udtrykket, at man vil fremme skattelettelsen i takt med udviklingen, men ingen tror på, at regeringen har nogen vilje til at gennemføre denne skattelettelse. Det er regeringen, der med sin nølende politik i disse usikre og vanskelige overgangsåre for vore handelsforhold hindrer, at løn- og prisudviklingen lægges på et så-